

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 21

Vydána dne 23. srpna 1971

OBSAH:

71. Vyhláška ministra národní obrany Československé socialistické republiky, kterou se stanoví paušální částka nákladů trestního řízení v oboru vojenského soudnictví
72. Vyhláška ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví
73. Vyhláška ministra zahraničního obchodu o zřízení Incheby, podniku zahraničního obchodu
74. Vyhláška ministra zahraničního obchodu o zřízení Omate, podniku zahraničního obchodu

71

VYHLÁŠKA

ministra národní obrany Československé socialistické republiky

ze dne 28. července 1971,

kterou se stanoví paušální částka nákladů trestního řízení v oboru vojenského soudnictví

Ministr národní obrany Československé socialistické republiky stanoví podle § 152 odst. 3 a § 153 odst. 1, s poukazem na § 12 odst. 14 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 149/1969 Sb.:

§ 1

Paušální částka nákladů trestního řízení, jež nese stát, uvedených v § 152 odst. 1 písm. c) a § 153 odst. 1 trestního řádu, činí

1. v řízení vedeném proti vojákům v základní (náhradní) službě a proti vojákům v další službě, pokud jim nenáleží služební příjem jako vojákům z povolání a pokud jim nebyl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, jehož výkon byl nařízen do nápravně výchovného ústavu,

- a) v řízení před samosoudcem 200 Kčs, a byl-li přibrán znalec, 300 Kčs,
- b) v řízení před senátem 400 Kčs, a byl-li přibrán znalec, 600 Kčs,

2. v řízení vedeném proti vojákům v základní (náhradní) službě a proti vojákům v další službě, pokud byli odsouzeni k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, jehož výkon byl nařízen do nápravně výchovného ústavu, jakož i v řízení vedeném proti ostatním vojákům v činné službě, proti příslušníkům Sboru národní bezpečnosti a Sboru nápravně výchovy a proti ostatním osobám, odsouzeným vojenskými soudy,

- a) v řízení před samosoudcem 300 Kčs, a byl-li přibrán znalec, 500 Kčs,
- b) v řízení před senátem 600 Kčs, a byl-li přibrán znalec, 1000 Kčs.

§ 2

(1) Pro obor vojenského soudnictví se zrušuje platnost vyhlášky ministra spravedlnosti č. 51/1965 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů trestního řízení.

(2) Ustanovení § 1 se nevztahuje na náklady

řízení ve věcech pravomocně skončených do 30. září 1971.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1971.

První náměstek ministra.

gen. Rusov v. r.

72

VYHLÁŠKA

ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky

ze dne 3. srpna 1971

o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky stanoví v dohodě s ministerstvem školství České socialistické republiky a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 54 odst. 1 a § 58 odst. 2 zákona č. 20/1968 Sb., o péči o zdraví lidu:

ČÁST PRVNÍ

ODBORNÍ PRACOVNÍCI VE ZDRAVŮNICTVÍ

HLAVA PRVNÍ

Zdravotničtí pracovníci

Oddíl první

Kategorie a obory zdravotnických pracovníků

§ 1

Lékaři

Lékaři vykonávají činnost vyžadující vysokoškolské lékařské vzdělání, zejména provádějí vyšetřovací výkony, určují diagnózu, stanoví léčebný plán i plán hygienických a protiepidemických opatření, provádějí léčebné výkony, dozrají na vytváření a zabezpečování zdravých životních a pracovních podmínek, provádějí výběr osob, které mají být zařazeny do soustavné dispenzární péče, ukládají izolaci a karanténní opatření, vydávají posudky a předepisují léky.

§ 2

Farmaceuti

(1) Farmaceuti vykonávají činnost vyžadující vysokoškolské farmaceutické vzdělání, zejména vykonávají takovou činnost při přípravě, výrobě, výdeji, distribuci a kontrole léčiv a při speciálních laboratorních pracích.

(2) Farmaceuti v lékárnách zejména přijímají recepty a posuzují je, zda odpovídají příslušným předpisům, připravují léky, vydávají léky po provedení konečné kontroly a kontrolují farmaceutické suroviny pro přípravu léků.

§ 3

Dentisté

Dentisté poskytují ambulantní léčebně preventivní péči o chrup. Přitom jsou oprávněni ošetřovat chrup konzervačně a proteticky, provádět jednoduché extrakce zubů a kořenů a ošetřovat chronické záněty dásní. Zjistí-li, že je třeba lékařského zákroku, jsou povinni předat ošetřovaného k dalšímu odbornému ošetření, popřípadě mu toto ošetření zajistit.

§ 4

Střední zdravotničtí pracovníci

(1) Střední zdravotničtí pracovníci vykonávají odbornou činnost vyžadující úplné střední zdravotnické vzdělání, a to podle povahy vykonávané

práce buď samostatně nebo podle pokynů lékaře farmaceuta, popřípadě jiného vedoucího pracovníka.

(2) Střední zdravotničtí pracovníci vykonávají své povolání v těchto oborech: zdravotní sestra, dětská sestra, ženská sestra, dietní sestra, rehabilitační pracovník, asistent hygienické služby, zdravotní laborant, farmaceutický laborant, radiologický laborant, zubní laborant a oční optik.

§ 5

Nižší zdravotničtí pracovníci

(1) Nižší zdravotničtí pracovníci vykonávají podle pokynů lékaře nebo farmaceuta a pod vedením středních zdravotnických pracovníků odbornou činnost vyžadující střední zdravotnické vzdělání, popřípadě jiné zdravotnické vzdělání.

(2) Nižší zdravotničtí pracovníci vykonávají své povolání v těchto oborech: ošetřovatelka, pěstounka, zubní instrumentářka, masér, dezinfektor, laboratorní pracovník, pitevni laborant-preparátor.

§ 6

Pomocní zdravotničtí pracovníci

(1) Pomocní zdravotničtí pracovníci vykonávají pod vedením výše kvalifikovaných odborných pracovníků odbornou činnost vyžadující krátkodobé zdravotnické vzdělání.

(2) Pomocní zdravotničtí pracovníci vykonávají své povolání v oborech sanitářů a sanitářky pro jednotlivé úseky zdravotnických služeb stanovené ministerstvem zdravotnictví.

§ 7

Náplně činnosti jednotlivých kategorií a oborů zdravotnických pracovníků stanoví zvláštní předpis.

Oddíl druhý

Způsobilost k výkonu zdravotnických povolání

§ 8

Způsobilost k výkonu povolání lékaře

(1) Lékaři získávají způsobilost k výkonu povolání ukončením studia a složením předepsaných zkoušek na příslušných lékařských fakultách.

(2) Lékaři absolventi lékařské fakulty hygienické mají způsobilost k výkonu povolání především v hygieně a epidemiologii a lékaři absolventi fakulty dětského lékařství a fakulty všeobecného

lékařství-dětského směru k výkonu povolání především v péči o děti. Lékaři-absolventi fakulty všeobecného lékařství-stomatologického směru mají způsobilost k výkonu povolání v péči o chrup, dutinu ústní a orgány s ní související.

(3) Organizace může podle kádrové situace výjimečně převést lékaře-absolventy lékařské fakulty hygienické, fakulty dětského lékařství a fakulty všeobecného lékařství-dětského směru k výkonu lékařského povolání v jiném úseku zdravotnických služeb po předchozím vyžádání si závazného stanoviska ministerstva zdravotnictví.

§ 9

Způsobilost k výkonu povolání farmaceuta

Farmaceuti získávají způsobilost k výkonu povolání ukončením studia a složením předepsaných zkoušek na farmaceutické fakultě.

§ 10

Způsobilost k výkonu povolání dentisty

Povolání dentisty mohou vykonávat zdravotničtí pracovníci, kteří získali způsobilost k výkonu tohoto povolání podle dřívějších předpisů.*)

Způsobilost k výkonu povolání středního zdravotnického pracovníka

§ 11

(1) Střední zdravotničtí pracovníci získávají způsobilost k výkonu povolání ukončením studia a složením maturitních zkoušek předepsaných pro jednotlivé obory na střední zdravotnické škole.**)

(2) Povolání zdravotního laboranta jsou oprávněny vykonávat též osoby, které absolvovaly nejméně čtyři semestry studia na lékařské fakultě, a povolání farmaceutického laboranta osoby, které absolvovaly nejméně čtyři semestry studia na farmaceutické fakultě.

§ 12

(1) Střední zdravotničtí pracovníci vykonávají odbornou činnost v oborech, pro které získali způsobilost k výkonu povolání.

(2) Střední zdravotničtí pracovníci oborů zdravotní sestra, dětská sestra a ženská sestra mohou pracovat ve všech těchto oborech bez rozšíření způsobilosti k výkonu povolání v dalším oboru a výjimkou úseků práce stanovených v příloze č. 1.

*) Vládní nařízení č. 25/1951 Sb., o dentistech, vyhláška č. 44/1966 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění vyhlášky č. 90/1967 Sb.

***) Střední zdravotnická škola je střední odbornou školou ve smyslu ustanovení § 11 školského zákona č. 106/1960 Sb.

Přítom jsou zdravotní sestry a ženské sestry vykonávající činnost v oboru dětských sester povinny absolvovat kurs psychologie a pedagogiky dítěte.

(3) Střední zdravotničtí pracovníci oborů zdravotní sestra, dětská sestra, ženská sestra, asistent hygienické služby a radiologický laborant mohou pracovat irvale v jiném oboru, než pro který získali způsobilost k výkonu povolání, v úsecích práce stanovených v příloze č. 2, jestliže do dvou let ode dne převedení na takový úsek práce vykonají na střední zdravotnické škole externí zkoušky z předmětů uvedených v této příloze.

§ 13

Způsobilost k výkonu povolání nižšího zdravotnického pracovníka

(1) Nižší zdravotničtí pracovníci získávají způsobilost k výkonu povolání v oboru ošetrovatelka, pěstounka a zubní instrumentářka ukončením studia a složením předepsaných zkoušek na zdravotnické odborné škole.* V ostatních oborech získávají způsobilost k výkonu povolání absolvováním dlouhodobého kursu podle osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví a složením předepsaných zkoušek.

(2) Povolání nižšího zdravotnického pracovníka jsou oprávněny vykonávat též osoby, které absolvovaly část studia na střední zdravotnické škole, a to tři ročníky čtyřletého denního studia nebo pětiletého studia při zaměstnání, dva ročníky čtyřletého studia při zaměstnání nebo tříletého studia při zaměstnání pro absolventy středních škol anebo jeden ročník dvouletého studia pro absolventy středních škol.

§ 14

Způsobilost k výkonu povolání pomocného zdravotnického pracovníka

Pomocní zdravotničtí pracovníci získávají způsobilost k výkonu povolání absolvováním kursu podle osnov vydaných ministerstvem zdravotnictví a složením předepsaných zkoušek.

HLAVA DRUHÁ

Jiní odborní pracovníci ve zdravotnictví

§ 15

Úkoly ve zdravotnictví plní podle zásad účelové dělby práce vedle zdravotnických pracovníků též jiní odborní pracovníci, zejména z oboru pedagogiky, psychologie, přírodních a technických věd.

§ 16

Způsobilost k výkonu povolání získávají jiní odborní pracovníci působící ve zdravotnictví stu-

diem na školách poskytujících vysokoškolské nebo úplné střední odborné vzdělání jiného než zdravotnického směru.

ČÁST DRUHÁ

DALŠÍ VZDĚLÁVÁNÍ ODBORNÝCH PRACOVNÍKŮ VE ZDRAVOTNICTVÍ

HLAVA PRVNÍ

Společná ustanovení

§ 17

(1) Další vzdělávání odborných pracovníků ve zdravotnictví zahrnuje:

- a) nástupní praxi středních zdravotnických pracovníků,
- b) specializační průpravu lékařů, farmaceutů a středních zdravotnických pracovníků,
- c) další zdokonalování znalostí jak všech zdravotnických pracovníků, tak i jiných odborných pracovníků ve zdravotnictví.

(2) Základní formou dalšího vzdělávání odborných pracovníků ve zdravotnictví je samostatné studium a získávání znalostí a dovedností pod vedením kvalifikovaného pracovníka.

§ 18

(1) Odborní pracovníci ve zdravotnictví jsou povinni prohlubovat a zdokonalovat své odborné znalosti a zkušenosti po dobu výkonu svého povolání.

(2) Vedoucí pracovníci ve zdravotnictví na všech stupních jsou povinni:

- a) zajistit pod vedením zkušeného pracovníka zaškolení odborných pracovníků na pracovišti (oddělení), kontrolovat a hodnotit jeho průběh; zaškolení se provádí zpravidla během prvních tří měsíců po nástupu a jeho součástí je též získání speciálních znalostí z provozu a z bezpečnosti a ochrany zdraví při práci;
- b) vést své spolupracovníky k všestrannému zdokonalování odborných znalostí, k zvyšování ideové a odborné úrovně jejich práce a k dodržování morálky socialistického zdravotníka;
- c) řídit další vzdělávání odborných pracovníků ve zdravotnictví a navrhopvat je na odpovídající školicí akce organizované Institutem pro další vzdělávání lékařů a farmaceutů (dále jen „Institut“) nebo Ústavem pro další vzdělávání středních zdravotnických pracovníků (dále jen „Ústav“), popřípadě zdravotnickými zařízeními v příslušném kraji.

* Zdravotnická odborná škola je odbornou školou ve smyslu ustanovení § 10 školského zákona č. 186/1960 Sb.

HLAVA DRUHÁ

Další vzdělávání zdravotnických pracovníků

Oddíl první

Organizace a řízení

§ 19

(1) Ministerstvo zdravotnictví v dohodě s ministerstvem školství řídí další vzdělávání zdravotnických pracovníků a stanoví pro ně hlavní zásady v souladu s rozvojem lékařských, farmaceutických, popřípadě jiných věd a v souladu s potřebami zdravotnických služeb.

(2) Podle zásad stanovených ministerstvem zdravotnictví v dohodě s ministerstvem školství organizují další vzdělávání zdravotnických pracovníků krajské národní výbory, v ústředně řízených zdravotnických organizacích ministerstvo zdravotnictví a v organizacích řízených jinými resorty příslušné ústřední orgány nebo orgány jimi pověřené.

§ 20

Ministerstvo zdravotnictví vykonává svou působnost na úseku dalšího vzdělávání zdravotnických pracovníků za odborné pomoci nebo prostřednictvím Institutu a Ústavu.

§ 21

Institut, Ústav i krajské ústavy národného zdraví vzájemně úzce spolupracují na úseku dalšího vzdělávání zdravotnických pracovníků; spolupracují přitom s příslušnými lékařskými fakultami a farmaceutickou fakultou.

§ 22

Specializační příprava lékařů, farmaceutů a středních zdravotnických pracovníků se koná zpravidla na pracovištích těchto pracovníků, pokud vyhovují požadavkům pro tyto účely. Je-li toho třeba, doplňuje se na zvlášť kvalifikovaných pracovištích vybraných pro tento účel v rámci kraje a školicími akcemi v Institutu nebo Ústavu.

Oddíl druhý

Specializační příprava lékařů

§ 23

Obecné ustanovení

(1) Specializační přípravou získává lékař hlubší znalosti k výkonu odborné činnosti, popřípadě k výkonu specializované činnosti vyššího stupně v některém ze stanovených specializačních oborů.

(2) Absolvování specializační přípravy pro specializaci I. stupně je pro lékaře vykonávající činnost v oborech uvedených v § 24 povinné. Zafazování do specializační přípravy pro specializaci vyššího stupně se provádí výběrově na základě

komplexního hodnocení lékaře. Přitom se přihlíží především ke společenským potřebám zdravotnictví a ke zvláštním schopnostem a předpokladům uchazečů.

(3) Do specializační přípravy zafazují lékaře krajské národní výbory, lékaře pracující v ústředně řízených zdravotnických organizacích ministerstvo zdravotnictví a lékaře pracující mimo státní zdravotní správu příslušné ústřední orgány, popřípadě orgány jimi pověřené.

§ 24

Specializace I. a II. stupně

Lékaři mohou získat specializaci I. a II. stupně v těchto oborech:

interní lékařství	otorinolaryngologie
pediatrie	oftalmologie
gynekologie a porodnictví	radiodiagnostika
chirurgie	radioterapie
urologie	patologická anatomie
ortopedie	lékařská mikrobiologie
neurologie	hygiena a epidemiologie
psychiatrie	anesteziologie a resuscitace
dermatovenerologie	klinická biochemie
stomatologie	

§ 25

Nástavbová specializace

Po dosažení specializace I. stupně mohou lékaři získat nástavbovou specializaci v těchto oborech:

Interní lékařství

přenosné nemoci
kardiologie
revmatologie
dorostové lékařství
tělovýchovné lékařství
endokrinologie
gastroenterologie
poruchy látkové přeměny a výživy
hematologie a transfúzní služba
tuberkulóza a respirační nemoci
hygiena práce a nemoci z povolání
fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace
alergologie
lékařská genetika
nukleární medicína

Pediatrie

přenosné nemoci
dětská kardiologie
dorostové lékařství
tělovýchovné lékařství
endokrinologie
hematologie a transfúzní služba

dětská tuberkulóza a respirační nemoci
 alergologie
 lékařská genetika
 fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace
 dětská neurologie
 dětská psychiatrie
 hygiena dětí a dorostu
 nukleární medicína

Gynekologie a porodnictví

fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace

Chirurgie

dětská chirurgie
 thorakochirurgie
 neurochirurgie
 ústní, čelistní a obličejová chirurgie
 plastická chirurgie
 fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace
 nukleární medicína

Ortopedie

fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace

Neurologie

dětská neurologie
 fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace

Psychiatrie

dětská psychiatrie
 fyziatrie, balneologie a léčebná rehabilitace

Stomatologie

ústní, čelistní a obličejová chirurgie
 parodontologie
 čelistní ortopedie
 dětská stomatologie

Otorinolaryngologie

fonieatrie
 dětská otorinolaryngologie

Radioterapie

nukleární medicína

Patologická anatomie

soudní lékařství

Lékařská mikrobiologie

lékařská virologie
 lékařská parazitologie

Hygiena a epidemiologie

hygiena všeobecná a komunální
 hygiena práce a nemoci z povolání
 hygiena dětí a dorostu

hygiena výživy a předmětů běžného užívání
 hygiena záření
 epidemiologie

§ 26

Další specializace

Po dosažení specializace I. stupně mohou lékaři získat další specializaci v oborech organizace a řízení zdravotnictví a posudkového lékařství.

§ 27

Příprava obvodních lékařů

(1) Po dosažení specializace I. stupně především v oborech interního lékařství nebo chirurgie mohou lékaři vykonávat funkci obvodních lékařů. Krajské národní výbory pro ně pořádají doplňkové školení podle zásad vydaných Institutem po schválení ministerstvem zdravotnictví.

(2) Doplňkové školení se zakončuje politicko-odborným pohovorem před komisí odborníků. Na základě úspěšně vykonaného pohovoru vydá krajský národní výbor osvědčení o absolvování doplňkového školení.

(3) Lékaři, který ke dni počátku účinnosti této vyhlášky vykonává nejméně čtyři roky funkci obvodního lékaře a podrobí se úspěšně politicko-odbornému pohovoru provedenému ředitelem příslušné nemocnice s poliklinikou, vydá krajský národní výbor o tom osvědčení, které nahradí doplňkové školení.

Délka specializační přípravy a rozsah znalostí

§ 28

(1) Specializační příprava pro specializaci I. stupně trvá tři roky, v oboru urologie čtyři roky. Pro specializaci II. stupně, nástavbovou a další specializaci trvá tři až pět let; její délka je blíže určena ve specializačních náplních.

(2) Do specializační přípravy lze započítat jen dobu výkonu lékařského povolání v pracovním poměru v ČSSR. Ministerstvo zdravotnictví může v jednotlivých případech započítat práci lékaře v zahraničí.

§ 29

Základní rozsah odborných znalostí v jednotlivých specializačních oborech včetně znalostí potřebných z hlediska obrany státu, jakož i rozsah znalostí společensko-vědních a jazykových stanoví specializační náplně, které vydává ministerstvo zdravotnictví.

§ 30

Kvalifikační atestace

(1) Znalosti lékařů získané v průběhu specializační přípravy se ověřují kvalifikační atestací před zkušební komisí Institutu, který určuje místo, termín a způsob kvalifikační atestace.

(2) Lékaře ke kvalifikačním atestačním doporučují krajské národní výbory, lékaře pracující v ústředně řízených zdravotnických organizacích ministerstvo zdravotnictví a lékaře pracující mimo státní zdravotní správu příslušné ústřední orgány, popřípadě orgány jimi pověřené.

(3) Po úspěšně složené kvalifikační atestaci vydává Institut diplom o specializaci.

Získávání specializací ve zvláštních případech

§ 31

Institut

- a) výjimečně zařadí lékaře do specializační průpravy pro získání nástavbové nebo další specializace, i když získal specializaci I. stupně v jiném oboru, než u kterého je nástavbová nebo další specializace zavedena;
- b) vydá lékaři diplom o specializaci po vykonání kvalifikační atestace pro nástavbovou nebo další specializaci v oborech zavedených touto vyhláškou bez specializační průpravy, aniž získal příslušnou specializaci I. stupně, jestliže ke dni počátku účinnosti vyhlášky úspěšně pracuje v takovém oboru nejméně sedm let;
- c) vydá po úspěšně vykonaném politicko-odborném pohovoru diplom o specializaci bez kvalifikační atestace lékaři, který ke dni počátku účinnosti vyhlášky pracuje úspěšně nejméně deset let v oboru, pro nějž je touto vyhláškou zavedena specializace II. stupně, nástavbová specializace nebo další specializace, a vykonává vedoucí funkci.

§ 32

Ministerstvo zdravotnictví může

- a) povolit zařazení lékařů do specializační průpravy v oborech, v nichž lze získat nástavbovou specializaci, přímo do specializační průpravy v těchto oborech, pokud v nich trvá nedostatek lékařů; krajské národní výbory zajistí před kvalifikační atestací pro nástavbovou specializaci doplnění znalostí z příslušného oboru specializace I. stupně a vykonání kvalifikační atestace pro tuto specializaci;
- b) výjimečně přiznat po úspěšně vykonaném politicko-odborném pohovoru specializaci lékařům ve zvlášť úzkém oboru, i když není uveden ve specializační soustavě stanovené touto vyhláškou;
- c) v odůvodněných případech zhodnotit postgraduální vzdělání lékařů získané podle dřívějších předpisů a přiznat na jeho základě specializaci, popřípadě stanovit jiný termín nebo způsob vykonání kvalifikační atestace.

§ 33

Univerzitním profesorům a docentům, u nichž obor, v němž získali vědecko-pedagogický titul,

odpovídá některému oboru, v němž lze získat specializaci II. stupně, nástavbovou nebo další specializaci, náleží specializace v tomto oboru. Diplom o specializaci vydá na základě oznámení o získání titulu Institut.

§ 34

Přerušeni činnosti ve specializačním oboru

(1) Jestliže lékař nevykonává po dobu delší než pět let odbornou činnost v oboru, ve kterém získal specializaci, může dále pracovat jako specialista v tomto oboru jen po předchozím doplnění znalostí a jejich ověření kvalifikační atestací.

(2) Doplnění znalostí zajistí krajské národní výbory, u lékařů pracujících v ústředně řízených zdravotnických organizacích ministerstvo zdravotnictví a u lékařů pracujících mimo státní zdravotní správu příslušné ústřední orgány, popřípadě orgány jimi pověřené.

Oddíl třetí

Specializační průprava farmaceutů

§ 35

Specializace I. a II. stupně

Farmaceuti mohou získat specializaci I. a II. stupně v těchto oborech:

lékárenství
farmaceutická technologie
farmaceutická analýza
výroba biologických léčiv

§ 36

Nástavbová specializace

Po dosažení specializace I. stupně mohou farmaceuti získat nástavbovou specializaci v těchto oborech:

Lékařenství

farmakodynamika
řízení a ekonomika lékárenské služby

Farmaceutická technologie

biologické kontrolní metody

Farmaceutická analýza

biochemická a toxikologická analýza
biologické kontrolní metody

Výroba biologických léčiv

biologické kontrolní metody

§ 37

Pokud není v tomto oddílu stanoveno jinak, platí o specializační přípravě farmaceutů obdobně ustanovení o specializační přípravě lékařů, zejména ustanovení § 23 a 28 až 34.

Oddíl čtvrtý

Nástupní praxe a pomaturitní specializační studium středních zdravotnických pracovníků

§ 38

[¹] Další vzdělávání středních zdravotnických pracovníků začíná povinnou nástupní praxí, která umožňuje absolventům středních zdravotnických škol prohloubit a upevnit znalosti získané studiem.

[²] Nástupní praxe se koná na pracovištích zdravotnických zařízení, výzkumných ústavů a ústavů sociální péče, která poskytují středním zdravotnickým pracovníkům možnost uplatnění v základní odborné činnosti, pro kterou byli vychováni studiem na střední zdravotnické škole (základní pracoviště).*)

[³] Nástupní praxe trvá šest až dvanáct měsíců. Její délku určí vedoucí pracoviště individuálně, a to podle osobních vlastností, školního prospěchu a výsledků práce absolventa v průběhu šestiměsíční nástupní praxe.

§ 39

[¹] Do pomaturitního specializačního studia**) mohou být zařazeni střední zdravotničtí pracovníci, kteří získali způsobilost k výkonu povolání v příslušném oboru a mají tříletou praxi, popřípadě mohou pracovat v jiném oboru nebo úseku práce, než pro který získali tuto způsobilost [§ 12 odst. 2 a 3], a mají tříletou praxi v úseku práce, v němž hodlají získat specializaci.

[²] Střední zdravotnické pracovníky zařazují do pomaturitního specializačního studia krajské národní výbory, střední zdravotnické pracovníky v ústředně řízených zdravotnických organizacích ministerstvo zdravotnictví a střední zdravotnické pracovníky pracující mimo státní zdravotní správu příslušné ústřední, popřípadě orgány jimi pověřené.

§ 40

Specializace středních zdravotnických pracovníků

Střední zdravotničtí pracovníci jednotlivých oborů mohou získat pomaturitním specializačním studiem specializaci v těchto úsecích práce:

Zdravotní sestra

ošetřovatelská péče
instrumentování na operačním sále
psychiatrická péče
anesteziologie, resuscitace a intenzivní terapie
sociální služba
zdravotní výchova obyvatelstva

nukleární medicína
péče o chrup

Dětská sestra

ošetřovatelská péče
instrumentování na operačním sále
dětská psychiatrická péče
anesteziologie, resuscitace a intenzivní terapie
výchovná péče
sociální služba
zdravotní výchova obyvatelstva
péče o chrup

Ženská sestra

ošetřovatelská péče
instrumentování na operačním sále
anesteziologie, resuscitace a intenzivní terapie
sociální služba
zdravotní výchova obyvatelstva

Dietní sestra

zdravotní výchova obyvatelstva

Rehabilitační pracovník

léčebná tělesná výchova
léčba prací

Asistent hygienické služby

hygiena všeobecná a komunální
hygiena práce
hygiena výživy a předmětů běžného užívání
hygiena dětí a dorostu
hygiena záření
epidemiologie
zdravotní výchova obyvatelstva

Zdravotní laborant

biochemie
hematologie a transfúzní služba
vyšetřovací metody v lékařské mikrobiologii
histologie
laboratorní vyšetřovací metody v hygieně
laboratorní vyšetřovací metody v hygieně práce
nukleární medicína

Farmaceutický laborant

lékárenství
farmaceutická analýza
zásobování zdravotnickými potřebami

Radiologický laborant

radiodiagnostika
radioterapie
nukleární medicína

*) § 5 odst. 2 vládního nařízení č. 38/1967 Sb., o umístování absolventů vysokých škol, konzervatoří, středních odborných a odborných škol.

**) Pomaturitní specializační studium středních zdravotnických pracovníků je pomaturitním studiem podle směrnice č. 87/1965 Věst. MŠK.

Zubní laborant

celistní ortopedie
 fixní náhrady
 snímatelné náhrady
 péče o chrup

Oční optik

optometrie

§ 41

Další specializace středních zdravotnických pracovníků

Střední zdravotnickí pracovníci mohou po dosažení specializace podle § 40 získat ještě další specializaci v úseku práce organizace a řízení práce středních zdravotnických pracovníků, a to:

- a) zdravotní sestry, dětské sestry a ženské sestry po dosažení specializace v úsecích práce ošetrovatelské péče nebo anesteziologie, resuscitace a intenzivní terapie,
- b) zdravotní sestry po dosažení specializace v úseku práce psychiatrické péče,
- c) dětské sestry po dosažení specializace v úsecích práce dětské psychiatrické péče nebo výchovné péče,
- d) asistenti hygienické služby po dosažení specializace v některém ze stanovených úseků práce,
- e) zdravotní sestry, dětské sestry a ženské sestry, které vykonávají odbornou činnost v ústavech sociální péče, po dosažení specializace v úseku práce sociální služby.

Délka pomaturitního specializačního studia a rozsah znalostí

§ 42

(1) Pomaturitní specializační studium středních zdravotnických pracovníků trvá zpravidla dva roky. Jeho délka v jednotlivých úsecích práce je blíže určena ve specializačních náplních.

(2) Do pomaturitního specializačního studia lze započítat jen dobu výkonu povolání středního zdravotnického pracovníka v pracovním poměru, a to v úseku práce odpovídajícím zvolené specializaci.

§ 43

Základní rozsah odborných znalostí v jednotlivých úsecích práce, jakož i znalostí společenských a jazykových stanoví specializační náplně, které vydává ministerstvo zdravotnictví.

§ 44

Specializační zkoušky

(1) Znalosti středních zdravotnických pracovníků získané v průběhu pomaturitního specializačního studia se ověřují zkouškou před zkušební komisí Ústavu.

(2) Střední zdravotnické pracovníky doporučují ke specializačním zkouškám krajské národní výbory, střední zdravotnické pracovníky v ústředně řízených zdravotnických organizacích ministerstvo zdravotnictví a střední zdravotnické pracovníky pracující mimo státní zdravotní správu příslušné ústřední orgány, popřípadě orgány jimi pověřené.

(3) Po úspěšně vykonané specializační zkoušce vydává Ústav osvědčení o specializaci.

Získávání specializací ve zvláštních případech

§ 45

Ústav vydá po úspěšně vykonaném politicko-odborném pohovoru osvědčení

- a) středním zdravotnickým pracovníkům starším 45 let o specializaci v některém z nově zavedených úseků práce, jestliže úspěšně pracují v tomto úseku práce po získání způsobilosti k výkonu povolání alespoň deset let, z toho pět let ve vedoucí funkci;
- b) učitelům zdravotnických škol starším 45 let, kteří mají způsobilost k výkonu povolání středního zdravotnického pracovníka, o specializaci v některých úsecích práce stanovených touto vyhláškou za předpokladu, že splnili podmínku doplňkového pedagogického studia,*) úspěšně pracují jako učitelé alespoň pět let a mají deset let odborné, popřípadě pedagogické praxe v příslušném úseku práce.

§ 46

Ministerstvo zdravotnictví může

- a) výjimečně přiznat po úspěšně vykonaném politicko-odborném pohovoru specializaci středním zdravotnickým pracovníkům pracujícím ve zvlášť úzkém úseku práce, i když není uveden ve specializační soustavě stanovené touto vyhláškou,
- b) zhodnotit v odůvodněných případech specializační průpravu, popřípadě odborné vzdělání středních zdravotnických pracovníků získané podle dřívějších předpisů a přiznat jim na jejich základě specializaci, popřípadě stanovit jim jiný termín nebo způsob vykonání závěrečné zkoušky.

*j Směrnice č. 7/1967 Věst. MŠKL.

Oddíl pátý

Jiné formy dalšího vzdělávání zdravotnických pracovníků

§ 47

Seminární školení zdravotnických pracovníků

(1) K průběžnému zvyšování znalostí zdravotnických pracovníků se pravidelně pořádá seminární školení.

(2) Účast zdravotnických pracovníků na seminárním školení je povinná a z hlediska pracovního právního se považuje za překážku v práci z důvodu školení.*

§ 48

Krátkodobé školicí akce pro zdravotnické pracovníky

(1) Ke zdokonalování znalostí zdravotnických pracovníků se pořádají tematické kurzy, školení na školicích místech a jiné školicí akce k jejich seznámení se speciálními a novými metodami práce, s aktuálními úkoly ve zdravotnických službách a k přípravě pro výkon funkcí.

(2) Školicí akce pořádá Institut nebo Ústav, popřípadě krajský ústav národního zdraví zpravidla podle tematických plánů Institutu a Ústavu.

§ 49

Cyklické doškolování zdravotnických pracovníků

(1) K zajištění pravidelného a všestranného doplňování znalostí zdravotnických pracovníků v jednotlivých oborech a úsecích práce se provádí cyklické doškolování.

(2) Pro vybrané zdravotnické pracovníky pořádá kurzy cyklického doškolování o nejnovějších poznatcích v jednotlivých oborech Institut a Ústav.

§ 50

Příprava středních zdravotnických pracovníků pro speciální úseky práce a funkce

Pro střední zdravotnické pracovníky pořádá Ústav dlouhodobé školicí akce, jimiž se tyto pracovníci připravují pro činnost, popřípadě pro výkon funkcí ve speciálních úsecích práce, zejména v audiologii, elektroencefalografii, elektrokardiografii, v dialyzačních stanicích a ve vyšetřování plicních funkcí. Školicí akce se zakončují zkouškou, o níž vydává Ústav osvědčení.

HLAVA TŘETÍ

Další vzdělávání jiných odborných pracovníků ve zdravotnictví

§ 51

Jiní odborní pracovníci, kteří vykonávají činnost ve zdravotnictví, jsou povinni kromě soustavného dalšího zvyšování kvalifikace ve svém oboru osvojit si pod vedením a podle pokynů vedoucích pracovníků nezbytné zdravotnické znalosti.

§ 52

(1) Podle potřeby se jiní odborní pracovníci ve zdravotnictví zúčastňují seminárního školení, popřípadě dalších školicích akcí společně se zdravotnickými pracovníky.

(2) Institut nebo Ústav může pro tyto odborné pracovníky pořádat zvláštní školicí akce.

ČÁST TŘETÍ

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 53

(1) Způsobilost k výkonu zdravotnických povolání a specializace zdravotnických pracovníků získané podle dřívějších předpisů v kategoriích a oborech uvedených v této vyhlášce zůstávají nedotčeny.

(2) Lékaři, farmaceuti a střední zdravotničtí pracovníci, kteří jsou zařazení v den počátku účinnosti této vyhlášky do specializační průpravy (pomaturitního specializačního studia) v oborech, které se touto vyhláškou mění, mohou vykonat kvalifikační atestaci (specializační zkoušku) podle dřívějších předpisů, a to do osmnácti měsíců ode dne počátku účinnosti této vyhlášky.

§ 54

(1) Způsobilost k výkonu povolání farmaceutického laboranta (radiologického laboranta) mají pracovníci, kteří získali podle dřívějších předpisů způsobilost k výkonu povolání lékařského laboranta (rentgenového laboranta).

(2) Způsobilost k výkonu povolání zdravotní sestry podle této vyhlášky mají také pracovníci, kteří získali způsobilost k výkonu povolání zubní sestry.

§ 55

Způsobilost k výkonu povolání nižšího zdravotnického pracovníka podle této vyhlášky mají také

a) péstounky, zubní instrumentářky, maséři a desinfektoři, kteří absolvovali podle dřívějších

*) § 126 zákoníku práce č. 65/1965 Sb. ve znění zákona č. 153/1969 Sb. (úplné znění č. 42/1970 Sb.).

předpisů školení nižších zdravotnických pracovníků,

b) pracovníci, kteří vykonávali činnost pomocných středních zdravotnických pracovníků podle dřívějších předpisů.

§ 56

(1) Lékaři, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci I. stupně v oboru hygieny nebo v oboru epidemiologie, mají specializaci I. stupně v oboru hygieny a epidemiologie.

(2) Lékaři, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci II. stupně v oboru hygieny, mají nástavbovou specializaci v oboru hygieny všeobecné a komunální nebo specializaci II. stupně v oboru hygieny a epidemiologie.

(3) Lékaři, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci II. stupně v oboru epidemiologie, mají nástavbovou specializaci v oboru epidemiologie nebo specializaci II. stupně v oboru hygieny a epidemiologie.

(4) Lékaři, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci v oboru mikrobiologie, mají specializaci v oboru lékařské mikrobiologie.

(5) Lékaři, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci v oboru sociálního lékařství, mají specializaci v oboru organizace a řízení zdravotnictví.

(6) Lékaři, kteří mají podle dřívějších předpisů nástavbovou specializaci v oboru fyziatrie-balneologie, mohou získat nástavbovou specializaci v oboru fyziatrie, balneologie a léčebné rehabilitace po doplňkovém školení zakončeném politicko-odborným pohovorem.

(7) Diplom o specializaci podle odstavců 2 a 3 vydá Institut na žádost lékaře a po vyjádření krajského národního výboru.

§ 57

(1) Farmaceuti, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci v oboru ústavního lékařství, mají specializaci v oboru lékařství.

(2) Farmaceuti, kteří získali podle dřívějších předpisů nástavbovou specializaci v oboru technologie biologických léčiv, mají specializaci I. stupně v oboru výroby biologických léčiv.

(3) Farmaceuti, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci v oboru farmakognosie, mají specializaci I. stupně v oboru farmaceutické analýzy, jestliže pracují ve Státním ústavu pro kontrolu léčiv, nebo specializaci I. stupně v oboru farmaceutické technologie, jestliže pracují ve zdravotnické výrobě.

(4) Farmaceuti, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci v oboru ústavního lékařství a zastávají funkci vedoucího lékařského

oddělení krajského ústavu národního zdraví nebo okresního lékárníka, mají nástavbovou specializaci v oboru řízení a ekonomiky lékařské služby.

§ 58

(1) Střední zdravotničtí pracovníci, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci v úseku práce rentgenové diagnostiky, mají specializaci v úseku práce radiodiagnostiky.

(2) Farmaceutičtí laboranti, kteří absolvovali podle dřívějších předpisů kvalifikační kursy v Ústavu, mají specializaci v úseku práce lékařství, jestliže absolvovali kurs technologie léčiv, v úseku práce farmaceutické analýzy, jestliže absolvovali kurs pro kontrolu léčiv, a v úseku práce zásobování zdravotnickým materiálem, jestliže absolvovali kurs zásobování zdravotnickým materiálem.

(3) Zdravotní laboranti, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci v úseku práce mikrobiologie a virologie, mají specializaci v úseku práce vyšetřovacích metod v lékařské mikrobiologii.

(4) Zdravotní laboranti, kteří získali podle dřívějších předpisů specializaci v úseku práce hygienických vyšetřovacích metod, mají specializaci v úseku práce laboratorních vyšetřovacích metod v hygieně a v úseku práce laboratorních vyšetřovacích metod v hygieně práce.

(5) Zdravotní sestry, dětské sestry a ženské sestry, které absolvovaly podle dřívějších předpisů v Ústavu dvouletou přípravu pro vedoucí funkce, mají specializaci v úseku práce organizace a řízení práce středních zdravotnických pracovníků.

(6) Střední zdravotničtí pracovníci, kteří absolvovali vysokoškolské studium psychologie-péče o nemocné, mají specializaci v úseku práce organizace a řízení práce středních zdravotnických pracovníků.

ČÁST ČTVRTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 59

(1) Tato vyhláška se vztahuje i na zdravotnické pracovníky vykonávající zdravotnické povolání mimo zdravotnická zařízení a orgány řízené a spravované národními výbory a ministerstvem zdravotnictví s výjimkou dalšího vzdělávání zdravotnických pracovníků teoretických oborů a lékařů-učitelů na vysokých školách.

(2) Zvláštní předpisy stanoví, které orgány plní v jiných odvětvích úkoly, jež podle této vyhlášky přísluší ministerstvu zdravotnictví a národním výborům.

(3) Pro zdravotnické služby v oboru ozbrojených sil a bezpečnostních sborů platí tato vyhláška, pokud příslušní ministři nestanoví jinak.

§ 60

Zrušují se:

1. vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 44/1966 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění vyhlášky č. 90/1967 Sb. a vyhlášky č. 80/1969 Sb.,

2. směrnice č. 1/1968 Věst. MZ, o podmínkách pro rozšíření způsobilosti středních zdravotnických pracovníků k výkonu povolání v dalším oboru a jejich dalším vzdělávání.

§ 61

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1971.

První náměstek ministra:

Dr. Štípal v. r.

Příloha č. 1 k vyhl. č. 72/1971 Sb.

Úsoky práce, na nichž nemohou pracovat střední zdravotnickí pracovníci oborů zdravotní sestra, dětská sestra a ženská sestra bez rozšíření způsobilosti k výkonu povolání v dalším oboru (§ 12 odst. 2):

- a) Na porodním sále a pracovištích intenzivní péče ženských oddělení nemocnice s poliklinikou nemohou pracovat zdravotní sestry a dětské sestry;
- b) na pracovištích, na nichž se poskytuje péče o nedonošené děti, novorozence a kojence, a
- c) na pracovištích intenzivní péče dětských oddělení nemocnice s poliklinikou nemohou pracovat zdravotní sestry a ženské sestry;
- c) na pracovištích intenzivní péče ostatních oddělení nemocnice s poliklinikou nemohou pracovat dětské sestry a ženské sestry.

Úseky práce, v nichž mohou pracovat střední zdravotnickí pracovníci, jestliže do dvou let ode dne převedení na takový úsek práce vykonají na střední zdravotnické škole zkoušky z uvedených předmětů (§ 12 odst. 3):

Z oboru:	Do oboru:	Na úseku práce:	Externí zkoušky z předmětů:	
Zdravotní sestra	rehabilitační pracovník	úsek fyzikální terapie rehabilitačního oddělení nemocnice s poliklinikou (dále jen NsP) a odborných léčebných ústavů	fyzikální terapie	
	asistent hygienické služby	odd. protiepidemická hygienických stanic (dále jen HS)	epidemiologie právní nauky	
		odd. hygieny práce HS	hygiena práce právní nauky	
		odd. hygieny výživy a předmětů běžného užívání	hygiena výživy právní nauky	
Dětská sestra	asistent hygienické služby	odd. hygieny dětí a dorostu HS	hygiena dětí a dorostu právní nauky	
		radiologický laborant	všechna rtg odd. NsP po zaškolení v odborném minimu	radiologická fyzika radiodiagnostické vyšetřovací metody
		rehabilitační pracovník	úsek fyzikální terapie rehabilitačního odd. NsP a odborných léčebných ústavů	fyzikální terapie
Ženská sestra	asistent hygienické služby	odd. protiepidemická HS	epidemiologie právní nauky	
		odd. hygieny výživy a předmětů běžného užívání HS	hygiena výživy právní nauky	
		odd. hygieny dětí a dorostu HS	hygiena dětí a dorostu právní nauky	
Dietní sestra	rehabilitační pracovník	úsek fyzikální terapie rehabilitačního oddělení NsP a odborných léčebných ústavů	fyzikální terapie	
Asistent hygienické služby	asistent hygienické služby	laboratoře HS	mikrobiologie	
		zdravotní laborant	všechna odborná poliklinická pracoviště	choroby vnitřní péče o nemocné
Radiologický laborant	asistent hygienické služby	radiační hygieny HS	hygiena práce právní nauky	

73

VYHLÁŠKA

ministra zahraničního obchodu

ze dne 5. srpna 1971

o zřízení Incheby, podniku zahraničního obchodu

Ministr zahraničního obchodu stanoví v dohodě s ministrem financí ČSSR podle § 2 a 20 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zaslátelství, a podle § 38 odst. 1 písm. b) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev:

§ 1

Zřizuje se podnik

INCHEBA, podnik zahraničního obchodu (dále jen „podnik“).

§ 2

(1) Sídlem podniku je Bratislava.

(2) Podnik může podle potřeby zřizovat se souhlasem federálního ministerstva zahraničního obchodu pobočné závody i mimo svoje sídlo.

§ 3

(1) Předmětem činnosti podniku je výkon služeb v zahraničním obchodě z oboru výstavnictví a propagace a vývoz a dovoz s tím souvisejícího zboží, a to:

1. jako hlavní činnost

- a) výlučně pořádání Mezinárodního chemického veletrhu INCHEBA a dalších výstav z oboru chemie v tuzemsku majících význam pro zahraniční obchod;
- b) pořádání výstav a účastí na výstavách v tuzemsku pro čs. podniky i pro zahraniční podniky a organizace, pokud jde o výstavy mající význam pro zahraniční obchod;
- c) pořádání samostatných čs. oficiálních výstav v zahraničí a pořádání oficiálních čs. účastí na mezinárodních veletrzích a výstavách a pořádání jiných podniků obdobné povahy v zahraničí, pokud mají význam pro zahraniční obchod;
- d) zabezpečování výstav a účastí na výstavách v zahraničí pro čs. podniky a organizace, pokud jde o výstavy mající význam pro zahraniční obchod;
- e) provádění agenturní propagační činnosti všeho druhu související se zahraničním

obchodem, včetně dovozu a vývozu propagačních prostředků a služeb, zřizování potřebných zařízení v zahraničí a zajišťování vydavatelské činnosti pro úkoly propagace československých výrobků;

2. jako vedlejší činnost

- a) činnosti související bezprostředně s hlavním předmětem podnikání, zejména zabezpečování výroby propagačních prostředků;
- b) zastupování zahraničních odborných reklamních a výstavních podniků v tuzemsku;
- c) vývoz propagačních předmětů sloužících k jiným účelům než k propagaci vývozu československého zboží.

(2) Upřesnění druhů výrobků uvedených v odstavci 1 v bodu 2) písm. c) stanoví podrobně ministr zahraničního obchodu zvláštním opatřením vyhlášeným ve Věstníku federálního ministerstva zahraničního obchodu.

§ 4

(1) Podnik je samostatnou právníckou osobou.

(2) Podnik je hospodářskou organizací, která hospodáří samostatně a odpovídá za své závazky svým jménem.

(3) Stát ani jiné organizace neručí za jednání a závazky podniku.

(4) Podnik neručí za závazky státu ani jiných organizací.

(5) Jako vlastník nemovitého majetku se zapisuje podnik.

§ 5

(1) Podnik řídí generální ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr zahraničního obchodu; generální ředitel je osobně odpovědný ministru zahraničního obchodu.

(2) Generální ředitel zastupuje podnik navěnek a je oprávněn ke všem opatřením a rozhodnutím ve správě podniku.

(3) Ministr zahraničního obchodu může jmenovat jednoho nebo více náměstků generálního ředitele.

ditele. Náměstek zastupuje generálního ředitele v plném rozsahu jeho oprávnění.

(4) Generální ředitel a jeho náměstkové skládají při svém jmenování ministru zahraničního obchodu slib, že budou svědomitě plnit své povinnosti.

(5) Ministr zahraničního obchodu může učinit vlastní opatření k zatímnímu vedení správy a řízení podniku.

§ 6

Základní jmění podniku činí 10.000.000 Kčs.

§ 7

(1) Podnik náleží do působnosti federálního ministerstva zahraničního obchodu.

(2) Bližší předpisy o úkolech podniku, jeho organizaci, provádění jeho činnosti, odpovědnosti pracovníků a o dozoru federálního ministerstva zahraničního obchodu vydá ministr zahraničního obchodu.

§ 8

Oprávnění, které přísluší podnikům Brněnské veletrhy a výstavy, podnik pro pořádání veletrhů a výstav a Rapidu, československé reklamní agentury*, není touto vyhláškou dotčeno.

§ 9

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1971.

Ministr:

Ing. Barčák v. r.

74

VYHLÁŠKA

ministra zahraničního obchodu

ze dne 5. srpna 1971

o zřízení Omnie, podniku zahraničního obchodu

Ministr zahraničního obchodu stanoví v dohodě s ministrem financí ČSSR podle § 2 a 20 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasílatelství, a podle § 38 odst. 1 písm. b) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev:

§ 1

Zřizuje se podnik

OMNIA, podnik zahraničního obchodu (dále jen „podnik“).

§ 2

(1) Sídlem podniku je Bratislava.

(2) Podnik může podle potřeby zřizovat se souhlasem federálního ministerstva zahraničního obchodu pobočné závody i mimo svoje sídlo.

§ 3

(1) Předmětem činnosti podniku je zahraniční obchod výrobky všeobecného a přesného strojírenství a to vývoz a dovoz tohoto zboží:

- zařízení domácnosti: chladničky, pračky a myčky nádobí, televizní a rozhlasové přijímače, magnetofony, diktafony, šicí a pletací stroje pro domácnost, ruční elektrická svítidla, bytové drobné instalační materiály;
- valivá a kluzná ložiska;
- zařízení pro manipulaci s materiálem.

(2) Jiné druhy výrobků všeobecného a přesného strojírenství, jejichž vývoz nebo dovoz bude podniku vyhrazen, jakož i upřesnění druhů výrobků uvedených v odstavci 1, stanoví podrobně ministr zahraničního obchodu zvláštním opatřením vyhlášeným ve Věstníku federálního ministerstva zahraničního obchodu.

(3) Podnik je oprávněn provozovat veškerou činnost související bezprostředně s předmětem jeho činnosti podle odstavců 1 a 2.

§ 4

V rozsahu oprávnění podniku podle § 3 se dnem 1. ledna 1972 současně omezuje oprávnění

* Brněnské veletrhy a výstavy — vyhláška ministra zahr. obchodu č. 104/1960 Sb. ve znění vyhlášky č. 109/1966 Sb.

Rapid — vyhláška ministra zahr. obchodu č. 105/1960 Sb. ve znění vyhlášek č. 32/1961 Sb. a č. 109/1966 Sb.

podniků: Investa, akciová společnost pro vývoz a dovoz strojírenských výrobků a zařízení; Kovo, podnik zahraničního obchodu; Merkuria, podnik zahraničního obchodu. Uzavřené a k uvedenému dni nesplněné smlouvy na dodávky zboží, k jehož vývozu a dovozu jsou uvedené podniky oprávněny a jehož se týká omezení podle předcházející věty, dokončí i po uvedeném dni jmenované podniky.

§ 5

(1) Podnik je samostatnou právníckou osobou.

(2) Podnik je hospodářskou organizací, která hospodáří samostatně a odpovídá za své závazky svým jménem.

(3) Stát ani jiné organizace neručí za jednání a závazky podniku.

(4) Podnik neručí za závazky státu ani jiných organizací.

(5) Jako vlastník nemovitého majetku se zapisuje podnik.

§ 6

(1) Podnik řídí generální ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr zahraničního obchodu; generální ředitel je osobně odpovědný ministru zahraničního obchodu.

(2) Generální ředitel zastupuje podnik navenek a je oprávněn ke všem opatřením a rozhodnutím ve správě podniku.

(3) Ministr zahraničního obchodu může jmenovat jednoho nebo více náměstků generálního ředitele. Náměstek zastupuje generálního ředitele v plném rozsahu jeho oprávnění.

(4) Generální ředitel a jeho náměstkové skládají při svém jmenování ministru zahraničního obchodu slib, že budou svědomitě plnit své povinnosti.

(5) Ministr zahraničního obchodu může učinit vlastní opatření k zatímnímu vedení správy a řízení podniku.

§ 7

Základní jmění podniku činí 30.000.000 Kčs.

§ 8

(1) Podnik náleží do působnosti federálního ministerstva zahraničního obchodu.

(2) Bližší předpisy o úkolech podniku, jeho organizaci, provádění jeho činnosti, odpovědnosti pracovníků a o dozoru federálního ministerstva zahraničního obchodu vydá ministr zahraničního obchodu.

§ 9

Uzavřené a dosud nesplněné smlouvy na dodávky zboží, k jehož vývozu a dovozu byla do dne účinnosti této vyhlášky oprávněna organizace Omnia, spojené strojárne a smaltovne, generální ředitelství v Bratislavě, podle uděleného oprávnění k zahraničně obchodní činnosti, dokončí jmenované generální ředitelství i po dni účinnosti této vyhlášky, pokud se s podnikem nedohodne jinak.

§ 10

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1971.

Ministr

Ing. Barčák v. r.